

ὅς δίκαιος κριτής ἐστίν· εὐθεῖς αὐτοῦ αἱ κρίσεις.
ταῦτά μοι πάντως γέγονε θεοῦ ἀγανακτοῦντος
ἐκ τῶν πολλῶν ἀνομιῶν, ὧν ἔπραττον οἱ τότε ».

- Ὁ ξένος « Καλῶς ἔφησ, πανθαύμαστε θεοῦ δημιουργία·
¹⁴⁰ ἀγανακτοῦντος τοῦ θεοῦ τὰ πάντα παρατρέχουν.
 οὗτος ὁ κόσμος πέφυκε λοιπὸν ὡς πανηγύρι.
 ὡς πραγματεύεται ἕκαστος, οὕτως ἀπολαμβάνει.
 οὐδὲν ἔστι τι μόνιμον, οὐδ' ἀσφαλὲς ἐν κόσμῳ.
 τὰ πάντα παραρρέουσι, τὰ πάντα ματαιότης·
¹⁴⁵ σκιά καὶ ὄναρ καὶ καπνὸς ὁ βίος οὗτος πέλει.
 ἐν μόνον ἐστὶ τὸ καλόν· ψυχῆς ἢ σωτηρία
 καὶ τὸ πιστεύειν εἰς αὐτὸν τὸν ποιητὴν καὶ κτίστην
 καὶ ἀγαπᾶν πάλιν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
 καὶ τὸ πλησίον αὐθις δὲ φιλεῖν ὡς τὸν δεσπότην.
¹⁵⁰ ἐν ταύταις γὰρ ταῖς ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κεῖται,
 καθὼς ὁ κύριός φησιν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις. fol. 158^r
 ᾧ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ, κράτος, μεγαλωσύνη
 νῦν τε καὶ εἰς ἀπέρσητον αἰῶνα τῶν αἰώνων.

136 cfr. *Psalm.* 118, 137. 148-151 Cfr. *Matth.* 22, 37-40. 143-147 cfr. Στίχοι ὠραϊότατοι,
 ed. Papadopulos-Kerameus, *Vizant. Vremmenik*, 12 (1906) pag. 492, a'

Ὁ βασιλεὺς ὁ Σολομὼν εἶρηκε πάλαι λόγον·
 « Ἐγὼ τὸν κόσμον ἔγνωκα καὶ τὰ κατὰ τὰ τούτου.
 τὰς φύσεις κατεξέτασα, τῶν πάντων ἐπειράθην.
 οὐδὲν εὐρόν τι μόνιμον, οὐδ' ἀσφαλὲς ἐν τούτοις.
 τὰ πάντα παραρρέουσι, τὰ πάντα ματαιότης.
 κόνις καὶ τέφρα καὶ καπνός, Γραφῆς σκιά καὶ ὄναρ·
 ἐν δὲ καὶ μόνιμον καλόν, ψυχῆς ἢ σωτηρία.